

ד"א אל"ף, מפני מה כותבין אותו באות אהת וקורין אותו בשלש אותיות? מפני שהוא נחשב אחד כנגד הקב"ה שנקרא אחד שנאמר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, הקב"ה נקרא אחד וקריאת שמו אותיות (שמות) משולשות. ומנין שהקב"ה אחד וכל שם שלו אין קורין לפניו אלא במשולש? שנאמר ה' אלקינו ה' אחד הרי שמו משולש. ה' ה' אל רחום הרי שמו משולש. ומנין שכל שבח אין אומרים לפניו אלא משולש? שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות הרי משולש. גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין תקר הרי משולש. אז ישיר, את השירה, אשירה לה'. וכן שיר השירים, שיר אהד ישירים שנים הרי שיר משולש. במדת האמונה בראתי את העולם ובמדת האמונה אני נוהג עמו ובמדת אמונה אני עתיד להרשו (1).

אמרי ליה רבנן לרבי פרידא רבי עזרא בר בריה דרבי אבטולם דהוא עשירי לר' אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אכבא אמר ל' מאי כולי דאי יאי בר אוריין הוא יאי *אי בר אוריין ובר אבהן יאי *ואי בר אבהן ולא בר אוריין אישא תיכליה אמרו ליה בר אוריין הוא אמר להו ליעול וליחי חוייה דהוה עכירא דעתיה פתח ואמר יבא טוב ויקבל טוב משוב לטובים יבא טוב זה משה דכתיב *והרא אותו כי טוב *הוא ויקבל *טוב זו תורה דכתיב *כי לקחתם טוב נחתו לכם משוב זה הקב"ה דכתיב *טוב ה' לכל לטובים אלו ישראל דכתיב *הטיבה ה' לטובים יבא זה ויקבל זאת מזה לעם זו יבא זה זה משה דכתיב *כי זה משה האיש ויקבל זאת זו התורה דכתיב *וזאת התורה יבא אליו ואגודו לעם זו אלו ישראל שנאמר *עם קניתי וזו קניתי

אגודת זכ"ך

רמדי דברי זכור אזכור מה ששמעתי קצת בני אדם טועין מדרך השכל בענין לימוד תורה ואמרו כי הלומד ומחדש חדושים ושמה ומתענג בלימודו אין זה לימוד התורה כ"כ לשמה כמו אם היה לומד בפשיטות שאין לו מהלימוד שום תענוג והוא רק לשם מצוה. אבל הלומד ומתענג בלימודו הרי מתערכ בלימודו גם הנאת עצמו. ובאמת זה טעות מפורסם. ואדרבא כי זה היא עיקר מצות לימוד התורה להיות שש ושמה ומתענג בלימודו ואז דברי תורה נבלעין בדמו. ומאחר שנהנה מדברי תורה הוא נעשה דבוק לתורה.

ויקראת אעז טז ספ"ח

חדא מטרוניתא אפוי נהירין אמרה סבא סבא חדא מהני תלת מילין אית כך או דשתוי חמרא את או דמלוי בריכית את או דמגדל חזירי את א"ל תיפח רוחא דההיא איתתא דחדא מאלין תלת מילא לית בי אלא אולפני שכיח לי דהבין כתיב * חכמת אדם תאיר פניו ר' אבהו אתי לטבריא חמוניה תלמידיו דר' יוחנן אפוי נהורין אמרון תלמידים לרבי יוחנן אשכח רבי אבהו סימא אתא לגביה א"ל מאי אורייתא חדתא שמעת א"ל תוספתא עתיקא קרא עליה חכמת אדם תאיר פניו

יוראטי סקלי' סי' 2

חפתייה וכו'. לאתק לויסו אשק אחת משרי חרמיים שפניו מאירין: חדא מן תלת וכו'. ח' מג' דברים אלו כך: או מלוא בריכית. שאין לו לאגת פרנסתו: או מגדל חזירין. שמרוח הרבה: א"א או"פני שכיח י. תלמודי מנזי צדי. ל"א שמנזי לו לחדש דברים במורה והן מאירין פניו:

מג' מש' (se)

רבי יצחק ברבי יוסי הוה אתי מקפוטקיא ללוד. פגע ביה רבי יהודה, אמר ליה רבי יצחק, תאמר דחבירנא חכימי מתניתא, אתעררו להאי עניינא, דיצר הרע יתגשי מן עלמא, בר ההיא שעתא לזיווגא, אמר ליה חייך הכי אצטריך יצר הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יצר הרע חדוותא דשמעתא לא ליהוי, זיהי תחזי.

ועוד דלשון הערב נא וכו' נופל יותר לומר על מה שעבר מעל מה שילמוד, שאנו מתפללין שיערב בפנינו כל מה שלמדנו אחמול, שעל כיוצא בזה שייד לומר יותר לשון ערכות כלומר שיערב בפניו ולא תשכח ממנו נעימות טעמה אע"פ שנלמוד היום יותר וטעמים אחרים, נתפלל שלא ידחה טעם מפני טעם, כמו שהוא הענין בדברים הנהנין הגשמיים, רק ישאר בפניו ערכות הטעם הראשון עם ערכות הטעם האחרון, נ"ל. הלכות ס' מ"א